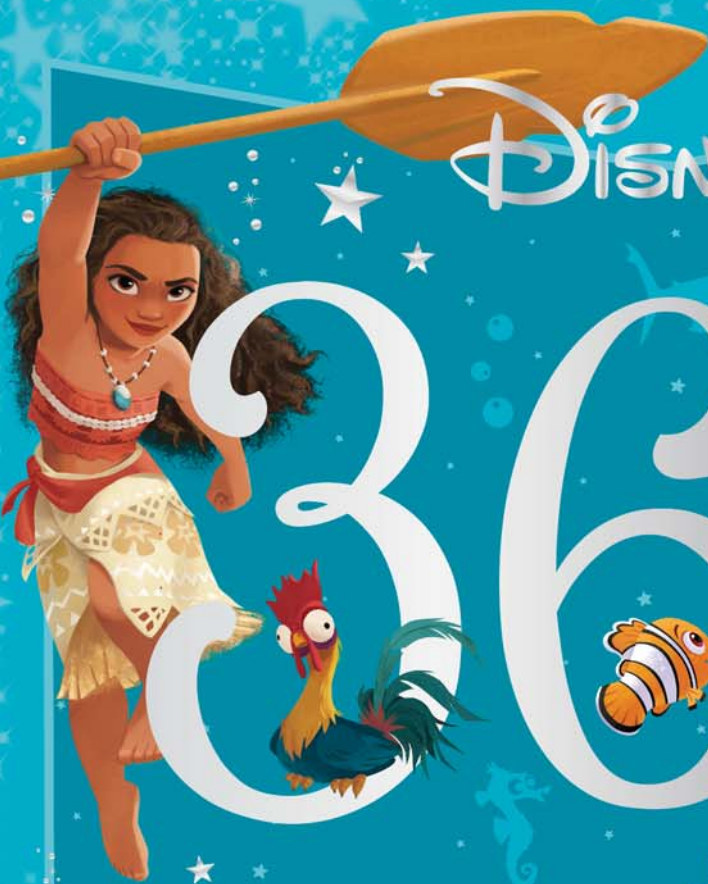

Disney

365

contes
d'aventures

Disney

365

contes
d'aventures

Estrella Polar

© 2019 Disney Enterprises, Inc.

© 2019 Disney Enterprises, Inc. and Pixar Animation Studios

Tots els drets reservats

Materials i personatges de *Cars*, *Cars 2* i *Cars 3* © 2019 Disney Enterprises, Inc. and Pixar Animation Studios.

Tots els drets reservats

Elements de Disney/Pixar © Disney/Pixar; no inclosos els vehicles propietat de terceres parts. Quan sigui aplicable: AMC, El Camino, Gremlin, Hudson Hornet, Nash Ambassador, Pacer, Plymouth Superbird i Willys són marques registrades de FCA US LLC; Dodge®, Jeep® i el disseny de la graella de Jeep® són marques registrades de FCA US LLC; IVECO és una marca registrada d'IVECO SpA; marques de Petty utilitzades amb permís de Petty Marketing LLC; Mack és una marca registrada de Mack Trucks, Inc.; logos i dissenys de Maserati són marques registrades de Maserati S.p.A. i es fan servir sota llicència; Fairlane, Ford Coupe, Mercury, el Model T i Mustang són marques registrades de Ford Motor Company; marques de Darrell Waltrip es fan servir amb permís de Darrell Waltrip Motor Sports; Carrera i Porsche són marques registrades de Porsche; el disseny de la insígnia de rang de Sergent es fa servir amb permís de l'exèrcit dels Estats Units; marques registrades de Volkswagen, patents de disseny i copyrights es fan servir amb l'aprovació del propietari Volkswagen AG; Bentley és una marca registrada de Bentley Motors Limited; BMW, MINI i Cooper són marques registrades de BMW AG; FIAT i Topolino són marques registrades de FCA Group Marketing S.p.A.; Cadillac Coupe DeVille, Chevrolet, Chevrolet Impala, Corvette, El Dorado, H-1 Hummer i Monte Carlo són marques registrades de General Motors; Range Rover i Land Rover són marques registrades de Land Rover; © & TM 2012 LTI LTD com la London Taxi Company; les marques OPEL, VAUXHALL, ASTRA, CORSA, MERIVA i ZAFIRA són marques registrades d'Opel Eisenach GmbH/GM UK Ltd.; Peugeot és una marca registrada de Peugeot; Ape és una marca registrada de Piaggio; elements de Ferrari reproduïts sota llicència de Ferrari S.p.A.; FERRARI, el cavall de Ferrari i tots els logos associats són propietat de Ferrari S.p.A. El disseny dels cotxes Ferrari està protegit com a propietat de Ferrari per disseny, marca i equipament; PETERBILT i PACCAR llicenciats per PACCAR Inc, Bellvue, Washington, USA.; Tatra és una marca registrada de TATRA, a.s.; Majesta és una marca registrada de Toyota; marques de Mario Andretti es fan servir amb permís de Mario Andretti; Mazda Miata és una marca registrada de Mazda Motor Corporation. Alguns escenaris estan inspirats pel Cadillac Ranch d'Ant Farm (Lord, Michels y Marquez) © 1974.

© 2019 Disney Enterprises, Inc.

© 2019 Disney Enterprises, Inc. and Pixar Animation Studios

Tots els drets reservats.

Publicat en català per Edicions 62, S. A., 2019

Estrella Polar, Av. Diagonal 662-664, 08034 Barcelona

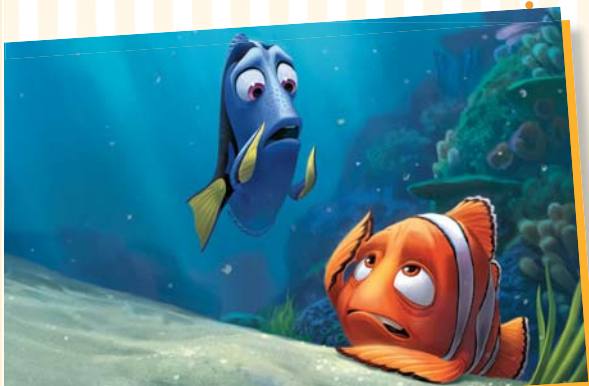
Primera edició: gener del 2019

ISBN: 978-84-9137-678-1

Dipòsit legal: B. 26.468-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Disney · PIXAR
**BUSCANT EN
NEMO**

L'aventura d'en Marlin

—P. Sherman, carrer Wallaby, 42, Sydney... —la Dory seguia mormolant l'adreça. Estava buscant amb en Marlin, el fill perdut d'aquest, en Nemo. Després d'haver escapat d'un rap enutjat, buscaven algú que pogués donar-los indicacions per anar a Sydney. Probablement, en Nemo era allà.

—P. Sherman, carrer Wallaby, 42, Sydney... —continuava taral·lejant la Dory.

En Marlin ja havia memoritzat l'adreça i, si tornava a sentir-la, pararia boig.

—Dory! —va sospirar—. Sé que vols ajudar-me, però has de xerrar tant?

—M'encanta parlar —va dir la Dory—. És un dels meus forts. Mmm... de què parlàvem?

—De trobar en Nemo.

—Això mateix, noi —va dir la Dory.

—Una vegada, en Nemo i jo... —va començar a explicar en Marlin.

—Endavant —va afegir la Dory—. Explicaràs una història emocionant?

—Sí, molt emocionant —va dir en Marlin, alleujat per haver aconseguit fer-la callar—. Bé, una vegada vaig portar en Nemo a l'altre costat de l'escull per visitar un parent, famós a la seva època per ser el peix pallasso més ràpid del món. Però ara ha envellit moltíssim.

La Dory va badallar.

—Quan arriba la part interessant?

En Marlin va sospirar.

—Ara ve! —va dir—. Resumint, de tornada, saps què ens vam trobar?

—Què? —va preguntar la Dory, que ja havia perdut el fil.

—Una medusa enorme! Estava atrapada, bloquejant el pas entre dos grans matolls d'algues.

—Hmm, hmm —va dir la Dory, amb l'aire d'intentar recordar alguna cosa—. P. Sherman... —murmurava suaument.

—Per un moment, vaig pensar que estàvem perduts —va dir el Marlin—. Però després... va arribar una gran tortuga marina i es va empassar la medusa d'una queixalada!

—Vas donar-li les gràcies? —va preguntar la Dory amb interès.

—Ui, no —va dir el Marlin—. Em va fer por que també se'ns empassés a en Nemo i a mi, així que ens vam escapolir. Des de llavors, adoro les tortugues marines. I espero no trobar-me meduses mai més.

—Ep escolta, jo també tinc una història —es va animar la Dory—. La meua passa al carrer Wallaby, 42, Sydney. A casa d'en P. Sherman. Passa a casa d'en P. Sherman, que és eh... un peix, eh... bé...

En Marlin va remugar i va seguir nedant.

Disney FROZEN

Un dia fantàstic

2

GENER

A vui és un gran dia. El regne d'Arendelle dona la benvinguda a uns visitants molt importants! L'Elsa i l'Anna, al castell, saben que no han de molestar els convidats.

—Si us plau, si us plau —suplica l'Anna. Ens podríem amagar.

—D'acord —li accepta finalment la seva germana.

Mentre el rei i la reina són encara als jardins, l'Elsa aixeca les mans i el terra queda a l'instant cobert d'una formidable capa de gel resplendent. Però, de sobte, senten veus al passadís... Les germanes s'afanyen a marxar mentre el rei i la reina fan entrar els convidats.

—Ah! —exclama el baró—. Aquestes estàtues són magnífiques!

Es refereix a les escultures de gel que acaba de crear l'Elsa.

En canvi, l'esposa del baró es mostra menys entusiasta.

A la cuina, les dues germanes lliuren una colossal batalla de boles de neu. Però els pares s'hi acosten i tot just tenen temps d'escaupir-se...

Quan veuen el panorama el rei i la reina queden esmaperduts. En canvi, els seus convidats ho troben una idea excel·lent.

—Oh, és exactament el què necessitàvem per aquest calorós dia d'estiu! —celebra el baró.

Novament, la seva esposa, no es pot dir que hi estigui gaire d'acord...

Les nenes no tenen cap intenció de deixar-ho aquí. Corren i corren pels quatre cantons del castell. A la sala de ball, l'Elsa basteix uns turons nevats. Després, s'acotxen a la neu batent els braços, com si volguessin dibuixar siluetes d'àngel... Però senten un soroll que se'ls acosta.

—De pressa, hem de marxar!

Quan els convidats arriben, no poden creure el que veuen els seus ulls. I vet aquí que la baronessa rellisca en un munt de neu. Espaordits, el rei i la reina corren a ajudar-la.

—Àngel de la guarda! —crida—. M'encanta. Quina sorpresa més fantàstica!

El baró és peta de riure.

—El regne d'Arendelle no s'està de res per complaure els seus convidats.

Veient-los tan satisfets, els pares de l'Elsa i l'Anna, es posen molt contents...

Un cop han marxat els convidats, el rei i la reina van a veure les filles, que dormen profundament... O això sembla! Tot just marxen els pares, les dues germanes tornen a obrir els ulls.

Una cursa arriscada

Concentrat, amb el motor roncant, en Llamp McQueen avança lentament cap a la línia de sortida. Les càmeres fotogràfiques desapareixen a banda i banda de la seva carrosseria vermella, marcada amb el número 95. Els espectadors que envolten la pista bramen d'emoció. Aquesta carrera, la darrera de l'any, decidirà finalment qui guanyarà la famosa Copa Pistó! Dels quaranta-dos cotxes inscrits, només tres són capaços d'aconseguir aquesta fita.

En Llamp, un d'aquests bòlids, observa els seus dos rivals. Primer, l'Strip Weathers, a qui anomenen «el Rei», un gran pilot que vol aconseguir les seves darreres fites abans de gaudir d'una jubilació ben merescuda. Després en Chick Hicks, que espera fa molt temps poder guanyar la seva primera copa. Però bé, a ell, la revelació de la temporada, no l'anomenen «el llampec» justament per la seva velocitat?

Se sent el tret de sortida i els cotxes arrenquen. Després de fer unes quantes voltes, en Chick empeny en Llamp a l'erba central, però la jove promesa favorita del públic aconsegueix tornar a la pista. I quan aconsegueix avançar els seus oponents, pren una decisió crucial: parará a posar benzina, però no canviarà els pneumàtics i així guanyarà temps...

Efectivament, mentre en Chick i el Rei paren a boxes, en Llamp pren el lideratge. Malaauradament, dos dels seus pneumàtics, rebenten estrepitosament en sobre escalfar-se. Bruscament alentit, veu com en Chick i el Rei

l'avancen a tota velocitat. Amb un esforç sense mesura, pren el darrer revolt sobre les llanxes i després llisca fins a la línia d'arribada, que creua, amb la llengua fora, en el mateix instant que els altres dos pilots!

—Quin final més increïble! —criden els comentaristes—. Qui ha guanyat?

Malgrat que cal esperar l'anàlisi de la foto de la final, en Llamp, totalment convençut de la seva victòria, respon als periodistes. Per la seva banda, convençut del seu propi èxit, en Chick Hicks també està satisfet. Només el Rei roman tranquil, com sempre.

De sobte, els altaveus anuncien que els jutges no poden nomenar un guanyador, i que s'organitzarà una nova cursa... a Los Angeles!

—Ei, Llamp! —el desafia llavors en Chick—. El primer d'arribar a Califòrnia serà el campió!

—És com si ja hi fos! —remuga en Llamp, decebut—. Recorda: el llampec arriba sempre abans que el tro!

3

GENER

Disney
ALÍCIA
al País de les
MERAVELLES

Menú d'etiqueta!

Com cada matí el Fuster i el Senyor Morsa passejaven per tal de fer la digestió. Aca-baven d'atipar-se amb algues rostides i mariscs en escabetx i ja estaven pensant en el seu proper àpat.

—Suggereixo un fricandó de momraths amb crema d'espinacs! —va deixar anar el Fuster, amb salivera.

—Això no és un plat de temporada ni gens refinat —li menyspreà el Senyor Morsa.

—Però si ara ja no n'hi ha de temporades! —exclamà llavors el Fuster. Al País de les Meravelles, tant hi fa que sigui agost com desembre, és ben bé el mateix.

El Senyor Morsa va fer girar el seu bastó amb aire pensatiu. La seva mala bava no sempre era suficient per fer canviar d'idea el seu amic...

—Tirem pel dret i decidim-nos per un menú d'etiqueta que us complaurà tant com a mi —va respondre el Senyor Morsa amb un gran somriure als llavis—. Sopa de cargols amb canyella!

El Fuster, malgrat que odiava els cargols, va acceptar sense dubtar. Només se'n trobava al castell i la Reina de Cors, els apreciava massa per compartir-los. Per tant, no en podrien aconseguir i l'hipòcrita Senyor Morsa quedaria ben amanit. Van creuar tot el bosc a un pas tranquil. Quan es van trobar una catifa de momraths atrafegats, el Fuster va tornar a pensar amb emoció en el seu fricandó. Pot ser algun dia el Senyor Morsa acabaria per deixar-l'hi cuinar. Ara com ara, encara no havia cedit mai.

Finalment, van arribar a Palau, on el Conill Blanc els presentà la Reina.

—Venim a demanar cargols a vostra mercè —va mormolar el Senyor Morsa.

—Cargols? Que amables! M'encanten amb mantega salada!

El Rei de Cors, des del seu lloc, es va aclarir la gola.

—No, estimadíssima. Els nostres súbdits no us porten cargols. Us n'estan demanant per menjar-se'ls ells!

En sentir-ho, la reina enrogí de còlera!

—Menjar-se els meus preuats cargolets? —va bramar—. Però això és horrible! Talleu el cap a aquests criminals!

En sentir els crits, el Fuster i el Senyor Morsa van fugir comes ajudeu-me. El Fuster s'havia arriscat molt per tal de fer-li la guitza al seu amic amb els cargols!

—La vostra golafreria ens perdrà, Senyor Morsa! —se'n burlà.

—No mentre sigueu amb mi, en tot cas... —va comentar, adonant-se de cop de la jugada del Fuster.

Disney ROBIN HOOD

Just en el blanc

En Robin Hood ha regalat el seu arc i les fletxes al fill de la Senyora Conill.

—Gràcies, sir Robin! —li diu en Bobby saltant d'alegria—. És el millor regal d'aniversari del món!

—Vols que t'ensenyi a fer-lo anar? —li proposa en Robin.

—O i tant, m'encantaria! —exclama en Bobby.

—Fixa-t'hi, col·loques la fletxa aquí, després tenses l'arc i la deixes anar!

La fletxa d'en Robin es va enlairar i es va clavar just al centre d'un tronc, a l'altre cantó del bosc.

—Caram! —s'admira en Bobby.

—Oh, això no és res! —afegeix en Robin—. Té, posa aquesta poma al cap d'aquell espantaocells.

—De seguida! —diu en Bobby, apressant-se.

Tan bon punt la poma és al seu lloc, en Robin dispara una fletxa, que solca l'aire i divideix la poma en dues meitats perfectes.

—Ostres! —exclama en Bobby.

En Robin agafa mitja poma i la mossega.

—Oh, no és res de l'altre món...

—Puc provar-ho? —demana en Bobby.

—Per descomptat —diu en Robin, posant una altra poma al cap de l'espantaocells.

En Bobby inclina l'arc i deixa anar la fletxa, que cau només uns quants metres davant d'ell.

—No passa res —el tranquil·litza en Robin—, això li pot passar al millor de nosaltres!

—Fins i tot a vos? —pregunta en Bobby.

—No, a mi no —rectifica en Robin, preparant-se per disparar—. Jo mai erro el meu objectiu!

Però, just quan diu això, passa el cotxe de lady Marian per davant d'ells. En Robin es gira a mirar-la, la fletxa se li escapa de la mà i cau uns metres davant d'ell. En Bobby es posa a riure.

—Què fa riure tant? —pregunta en Robin.

—Res —diu en Bobby, dissimulant.

—Hum! —remuga en Robin—. Fins i tot els arquers molt experimentats erren el seu blanc a vegades. Et donaré un consell: per concentrar-te, pensa en una idea concreta. A mi, personalment, m'ajuda pensar a calar foc als talons del xèrif, per apuntar millor.

—Entesos —diu en Bobby—. Pensaré en aquells temps feliços en què la meva família menjava sempre que tenia gana.

En Bobby tensa l'arc tant com pot. La fletxa surt disparada i assoleix l'objectiu amb un toc sonor, i tallant la poma per la meitat.

—Jove conill, amb arquers com tu al meu servei, el príncep Joan no hi té res a fer! Ben aviat la teva família deixarà de passar gana. I, ves a saber, potser jo també aconseguiré calar foc als talons d'aquest maleït xèrif!

5

GENER

Disney PRINCESES MULAN

A sopar!

La Mulan era a la cuina, sorruda, remenant una olla de brou per al sopar. L'àvia Fa, seguida a taula, destriava grans d'arròs. Estaven en silenci, perdudes en els seus pensaments, després de la notícia que acabaven de saber: en Fa Zhou, el pare de la Mulan, s'havia d'incorporar a l'exèrcit xinès, per tal de protegir l'imperi de les invasions dels nòmades huns. Un home de cada família s'havia de posar a disposició de l'emperador. Com que la Mulan no tenia germans, li havia tocat al seu pare. Si bé havia estat un soldat heroic, en Fa Zhou ja no era jove ni prou fort per participar de nou en batalles.

La Mulan estava desesperada: si el seu pare s'incorporava a l'exèrcit segurament el matarien.

—Per què ha d'anar a la guerra el pare? —li va preguntar de sobte a l'àvia—. L'emperador no trobaria a faltar un sol home que no hi anés. En canvi, la seva mort seria una gran pèrdua per a la nostra família! —va dir, sospirant.

La seva àvia també va sospirar profundament i va continuar triant l'arròs.

—Tens tota la raó! Un gra d'arròs, com el que tinc a la mà, és veritablement petit i insignificant.

Tot seguit, aixecà la mà i el va deixar caure al gran bol d'arròs que havia estat destriant.

—Tots junts, aquests grans, poden alimentar moltes persones. L'emperador necessita un exèrcit amb molts, molts soldats, per tenir la possibilitat de fer fora els invasors.

La Mulan va sacsejar el cap molt trista: si obria la boca per parlar, sabia que es posaria a plorar. Era jove i tossuda, i li costava molt acceptar el sacrifici que el seu pare estava a punt de fer.

L'àvia Fa estava tan trista com la Mulan, però com a persona d'edat sabia que era inútil rebel·lar-se contra aquests tipus de situacions. Es va aixecar i va sortir de la cuina sense dir res més.

La Mulan seguia remenant la sopa, malgrat que ja no calia. Prop de l'olla hi havia un pot que contenia una espècia de color vermell. Va agafar el petit pot i el va mirar amb atenció.

—Un gra d'arròs és petit i insignificant —es va dir—. I un sol polsim d'aquesta espècia pot canviar el gust de tota la sopa.

Igualment, una sola persona, potser sí que pot canviar el decurs dels esdeveniments...

La Mulan va abocar tot el pot de l'espècia a l'olla.

—A sopar! —va cridar somrient.

Disney FROZEN

L'aniversari d'en Kristoff

7

GENER

Un dia en Kristoff va veure que els seus amics trols organitzaven una festa.

—Què celebren? —li pregunta a la seva mare adoptiva, la Bulda.

—Avui la Morba fa dos-cents anys! —li contesta riallera.

El noi li explica llavors que els humans celebren cada any el seu aniversari, però ell no sap quan és el seu. La Bulda l'abraça ben fort i li diu:

—Elegirem un dia i serà el del teu aniversari! —li proposa.

A la nit, estirat sota la llum de la lluna, el jove no pot deixar de somriure. Tindrà una festa d'aniversari!

Quan es desperta li pregunta a un trol:

—I bé, quan serà la meva festa?

—No tinc ni idea de què em parles. De fet, no sé ni qui ets. Aquesta conversa no l'hem tinguda mai.

En Kristoff decideix preguntar-ho a l'Sven, però el ren ha desaparegut!

Uns dies més tard, el noi es desperta amb els crits de «Sorpresa!». Tots els trols de la vall s'han reunit per celebrar el seu aniversari.

—Sorpresa? —li pregunta la Bulda.

—Confesso que ja m'ho esperava. Però estic molt i molt content!

Que comenci la festa! Primer juguen a bitlles-trol. Cal rodolar sobre un mateix apun- tant les pinyes.

En Kristoff passa la tarda divertint-se amb els seus amics. Els trols han pensat en tot! Fins i tot li han preparat unes postres espe- cials: un pastís de fang. El noi no té gaires

ganes de tastar-lo, però al final el troba de- liciós!

De sobte, la Bulda l'estira per la màniga.

—M'hi jugo el que sigui que el meu ratpe- nat és molt més ràpid que el teu.

—Un ratpenat? —diu estranyat—. Quin ratpenat?

—Per a la cursa. N'elegim un i veiem quin arriba primer a l'eixam de les mosques.

Som-hi! La Bulda tenia raó: el seu ratpenat era un autèntic coet.

Després, els trols es reuneixen al voltant d'en Kristoff i cadascun d'ells explica un conte en el seu honor. En Kristoff està molt satisfet. Els seus amics han fet tants esforços per complaure'l...

Cap al tard, la Bulda acotxa el noi al seu llit de molsa.

—Què, la festa, ha estat bé?

—Ha estat la millor festa del món! —li res- pon, arraulint-se prop de sa mare.

—Jo també m'he divertit molt. L'any que ve l'hauríem de tornar a celebrar.

En Kristoff somriu.

—Això seria fantàstic!

I després de dir això s'adorm com un tronc...

Disney · PIXAR
WALL·E

Al rescat

En Wall-E estava netejant els molls, a l'oest de la ciutat en ruïnes. Hi havia un munt d'escombraries per recollir! La pila de cubs compactats aviat s'enlairaria fins al cel. Primer va apilar-los en columnes. Una columna al costat d'una altra anaven formant un mur. Aviat els murs serien... una presó!

Efectivament! El pobre Wall-E estava atrapat enmig dels cubs d'escombraries! Treballava tan ràpid que no es va adonar que s'estava tancant a si mateix!

El petit robot ja no podria sortir d'on era. Els cubs apilats al seu voltant l'hi impedirien per sempre.

Encara pitjor, se li estava acabant la bateria i no podia fer servir el seu raig làser... En aquestes condicions no podia ni plantejar-se obrir un passadís entre la brutícia compactada.

—Biiip! —va xiular per demanar ajuda.

Per sort, el seu amic escarabat rondava ben a prop. En sentir el robot, va parar, va estirar les seves llargues antenes i va explorar la zona. Va mirar a dreta i esquerra... Res, res d'en Wall-E. Només una fortificació de cubs sobre els molls. Pensant que havia somniat,

l'insecte estava a punt d'anar-se'n quan va tornar a sentir un fort xiulet, molt angosat.

Sortia d'una immensa torre d'escombraries no gaire lluny d'allí. De seguida es va adonar que en Wall-E havia quedat atrapat dins els seus cubs!

—Crii! —va xiular aleshores la panerola, una mica per tranquil·litzar el presoner, una mica per burlar-se'n.

Ell mai no es deixaria atrapar d'aquella manera: era realment molt ridícul!

Sense dubtar-ho, el petit insecte va començar a cavar sota la paret de brutícia.

Al cap d'una bona estona, els cubs es van esfondrar uns sobre els altres i les escombraries es van escampar per terra!

En Wall-E va fer una ganyota: era lliure, sí, però ara hauria de refer tota la feina!

Tanmateix, quan va sentir xiular el seu amic demanant ajuda, va tornar a somriure...

L'escarabat havia quedat enterrat sota una tona d'escombraries! Li havien caigut a sobre i ara era ell el qui necessitava l'ajuda d'en Wall-E per sortir!

—Biiiiip! —va xiular aleshores, una mica per tranquil·litzar el presoner, una mica per burlar-se'n.

Ell mai no es deixaria atrapar d'aquella manera: era realment molt ridícul!

Disney Aladdin

Una porta màgica

9

GENER

—Jasmine! Desperta't, de pressa! —diu l'Aladdin suament—. Hi ha alguna cosa que no va a l'hora!

La Jasmine s'adona de la inquietud del seu príncep i s'incorpora entre els coixins de seda. El sol del matí inunda la cambra principesca.

—Què passa, Aladdin? Estàs bé?

—Jo estic bé, però mira al teu voltant...

—Òndia! —exclama la Jasmine.

Els joves observen astorats l'habitació. No hi falta res, però tot, coses i mobles, està posat a l'inrevés! Fins i tot la ciutat d'Àgrabah que ahir quedava a la dreta des del balcó, ara queda a l'esquerra! La Jasmine corre al davant del mirall de cos sencer que l'Aladdin li havia regalat el dia abans.

—Oh! La piga ara la tinc a l'altra galta!

—I m'he tornat esquerrà... —se n'adona l'Aladdin—. No entenc res...

—Aladdin! I si fos el mirall?

El jove observa l'objecte. Instal·lat a la paret, té un marc d'or tallat i encara li sembla més bonic que quan el va comprar a aquell estrany venedor ambulat que lloava la seva perfecció.

—Hauria hagut de malfiar-me'n... —mormola el jove.

Just llavors, l'Abú, que s'havia instal·lat a la seva espatlla, salta sobre el mirall... i el travesa, com si fos un llac d'aigua pura!

—Caram! —exclama la Jasmine—. L'Abú ha creuat a l'altre costat!

—Anem amb ell! —decideix l'Aladdin.

Agafa la princesa de la mà i avança cap al seu reflex. En lloc de xocar-hi s'hi enfonsa i, en un obrir i tancar d'ulls, la Jasmine i ell són amb l'Abú!

—Uf! Tornem a ser al cantó correcte —sospira l'Aladdin, alleujat—. Aquest mirall és una mena de porta, sembla...

—Ara ho entenc —raona la Jasmine—. Ahir ens en vam anar a dormir a les fosques, devíem travessar el mirall sense adonar-nos-en!

—Bon dia! —diu de sobte el Geni.

—Bon dia! Acabem de tenir una experiència divertida! —respon l'Aladdin.

—Oh, em sembla que ja sé quina! —diu el Geni—. Ets l'amo de la Porta dels Somnis! En pensava que s'havia perdut feia segles... És fantàstic! Si alguna vegada tens problemes, sempre et pots refugiar a l'altre cantó. Només el propietari i els seus parents poden utilitzar-la. Per a la resta és un simple mirall.

—Una altra troballa meravellosa de l'Aladdin! —conclou la Jasmine amb un somriure radiant!

